

Dopravní hřiště Písek, Prácheňské muzeum - 4. 4. 2024

Ve čtvrtek 4. 4. se 4. třída vypravila na DDH do Písku. Akci předcházela teoretická příprava – znalost značek, řešení dopravních křižovatek, chování chodce, cyklisty-řidiče šlapací káry, výbava kola, ochranné prvky, chování v dopravním prostředí.

Dopravní výchova se doslova prolínala celým dnem. Žáci si tak mohli prakticky procvičit nabyté znalosti, dostávali se do různých rolí a řešili řadu dopravních situací.

Do Písku jsme cestovali osobním vlakem a zpět rychlíkem. Ve vlaku byla paní inspektorka, a tak jsme u ní mohli rychleji koupit hromadně lístek. Děti se seznámily s vnitřním prostorem, pozorovaly krajinu, popovídaly si a nasvačily se.

V Písku u Lesnické školy jsme se chvíli zdrželi u arboreta a pak jsme se vypravili stezkou pro chodce, kolem fotbalového stadionu, podél Otavy na DDH. Slunce nám svítilo do kroku, rozkvetlá příroda a zpěv ptáků umocňoval radost

z výletu, a to vše bylo živou učebnicí přírodovědy s tématem: Jaro v přírodě.

Praktická výuka na DDH všechny žáky moc bavila a také byla užitečná. Na DDH na nás čekal už zaměstnanec Městských služeb Písek, aby nám zapůjčil šlapací káry a zapnul světelnou signalizaci. Prvně jsme si prošli hřiště a zopakovali, co která značka znamená, jak se chovat na jednotlivých křižovatkách, na železničním přejezdu, kruhovém objezdu a parkovišti. A pak hurá do provozu. Paní učitelka H. Poledníková a paní asistentka M. Nosková řídily a usměrňovaly provoz. Nejtěžší bylo pro žáky sledovat vodorovné dopravní značení a zařadit se do správného pruhu, včas dát znamení o změně směru upažením a dodržovat pravidlo pravé ruky. Po hodině tréninku se ale mnohé zvládlo.

Další část dne jsme strávili v Prácheňském muzeu, kde byl objednaný pedagogický program na téma Středověk. K muzeu jsme šli krásným vyhlídkovým okruhem podél řeky s pohledem na hradby, hrad a nejstarší Kamenný most v ČR.

Další část dne jsme strávili v Prácheňském muzeu, kde byl objednaný pedagogický program na téma Středověk. K muzeu jsme šli krásným vyhlídkovým okruhem podél řeky s pohledem na hradby, hrad a nejstarší Kamenný most v ČR.

V cukrárně u mostu jsme se posilnili, protože nás čekala 1,5 hod. VL, PŘ, HV. V muzeu nás provázel etnograf pan Jan Kouba. Velmi poutavě vyprávěl o vzniku hradu a o životě ve středověku, rýžování zlata, královských návštěvách, nástěnných malbách v rytířském sálu, ukázal nám model města a mostu aj. O přestávce nám pustil orchestrion. Ve zbylém čase jsme prošli ostatní sály, prohlédli si sbírku minerálů, ptactva, akvária s rybami a výstavu k rybaření. Plni zážitků jsme se rozloučili a šli se naobědvat k fontáně u Sladovny a poté do pizzerie. K hradebnímu systému měst patřily brány, proto jsme se při cestě na vlak zastavili na místě, kde stávala Putimská brána. Nechybělo ani vyhledání 2 panenek a zpěv písně Když jsem já šel tou Putimskou branou. Z hlavního nádraží pak už rychlíkem do Mirovic. A jak se na konci výletu někdy zpívá: „Sláva, nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu!“ Po návratu do školy se strhl silný liják a my byli šťastní, že jsme to všechno stihli, zažili a společně si to užili!

Hana Poledníková

